

Kapitel tre er helliget henrettelsesmetoder, særlig guillotinen og den elektriske stol, mens et fjerde kapitel redegør for dødsstraffens afskaffelse eller bevaring som i USA, hvor der stadig er stemmer i at afslå benådning af dødsdømte.

Der er globalt set ikke meget, der tyder på, at dødsstraffen vil blive afskaffet. Den trives i bedste velgående i en ultrademokratisk stat som USA og i arabiske diktaturstater. Den afskaffedes i Danmark i 1930, men fik alligevel en renæssance i årene 1945-1950. Den, der virkelig søger orientering om dødsstraffen kommer ikke uden om Richard Evans' storværk om dødsstraffen i Tyskland, der indeholder meget mere i retning af også metodediskussion end titlen lover. Inga Flotos bog er en oversigt, men den giver som hendes historiografiske værker på begrænset plads en både kompetent og velskrevet indføring i et emne, der til alle tider har tiltrukket sig stor opmærksomhed.

Ditlev Tamm

GUNNAR KARLSSON: *Iceland's 1100 Years. History of a Marginal Society.* Hurst & Company, London, 2000. 418 s.

En enkelt mands enkeltbindshistorie om sin egen nation hører efterhånden til sjældenhederne. Professor Gunnar Karlsson bekender i sit forord, at han havde haft dette projekt på dagsordenen i en snes år, før han lod sig presse til at gennemføre det. Lykkeligt at det skete.

I fire nogenlunde lige store dele gennemgås først landnamstid og tiden som selvstændig »republik« frem til 1262. Dernæst perioden under fremmed herredømme, som gælder årene frem til omkring 1800. Tredie del dækker perioden 1809 til 1918 under overskriften: »Et primitivt samfund danner en stat«. Endelig omhandler fjerde del de store ændringer i det 20. århundrede med en udvikling, som nærmest får undertitlens »randområde« til at virke som et koketteri.

Stedet er ikke til en detailleret gennemgang af det indholdsmættede bind, men nok til en konstatering af, at eksempelvis fortidens relationer mellem den fjerne ø i Nordatlanten og et centralstyre i København behandles med en udsøgt sans for at dele sol og vind lige. Det er i ordets mest positive betydning overlegent gjort.

Som læser kan man endvidere glæde sig over en markant sans for humor, som dukker op – af og til på uventede steder. Forfatterens omtale s. 363 af den islandske sprogpurisme, som strengt påbyder at anvende hjemlige ord og ord-sammenstillinger i stedet for udtryk af udenlandsk oprindelse, er serveret med adskillige glimt i øjet. Pudsigt nok kan man konstatere, at en islænding også kan manipulere med andre sprog. Forfatteren har skrevet sit værk direkte på engelsk, og det kan ærlig talt af og til forekomme en kende fremmedartet for en læser, der ellers læser dette sprog uden at tænke over det. Gunnar Karlsson har af og til også haft den store ordbog fremme for at finde lige nøjagtigt den rette, mere eller mindre forglemte engelske glose til sit formål. Men det kan kun betragtes som en charme mere ved denne højst anbefalelsesværdige bog. Findes der ikke en eller anden fond, der kunne finansiere en oversættelse til et mere eller mindre finurligt dansk?

Anders Monrad Møller